

Davide Carnevali

El taller internacional és la iniciativa que millor encarna la vocació de la Sala Beckett

10 anys de Simon Stephens al taller internacional de l'Obrador d'Estiu, Pausa 40 (2018)

Sempre he tingut la sensació que el taller internacional és la iniciativa que millor encarna la vocació de l'Obrador de la Sala Beckett: autors joves de diferents països que es troben per discutir i escriure sobre el que està passant al món i com això s'ha de representar o presentar mitjançant el teatre, coordinats per un autor relacionat amb el Royal Court Theatre, és a dir, el model en què la Beckett i més o menys tots els teatres d'Europa amb certa idea de formació i producció s'han inspirat aquests últims anys.

Vaig participar en el taller l'any 2009 i crec que aquell també va ser el primer any per a Simon Stephens. Per aquesta raó tot estava molt obert, en prova, meravellosament lliure: no érem estudiants, sinó un grup de persones que es reunien per pensar i parlar de temes que proposava en Simon i nosaltres mateixos, temes que cada cop podien desenvolupar-se, mutar, conduir a altres temes. Realment era un laboratori en el sentit etimològic, i crec que la personalitat d'en Simon, la seva naturalesa, la seva obertura i la seva capacitat d'escoltar, van ser fonamentals per obtenir un efecte d'aquest tipus. Més enllà de la seva reputació com a autor i la qualitat de les seves obres, no em sorprèn que durant deu anys el taller internacional s'hagi identificat amb ell: la seva manera de veure les coses i expressar-les reflecteix perfectament el que hauria de ser la forma d'operar d'un grup; sense un cert grau d'harmonia intel·lectual i humana entre els membres del grup, un experiment d'aquesta mena no podria funcionar.

Cal estar molt contents de formar part d'un grup per treballar sense distraccions a l'estiu de Barcelona, amb la calor i el mar a uns passos, i nosaltres ho estàvem. L'ambient de l'Obrador d'estiu ho permetia. És crucial estar envoltat de persones en activitat, que estudien i practiquen, saber que a les aules del costat s'està fent classe o que els actors estan assajant, que s'està preparant un debat o unes lectures dramatitzades. Tot això et dona la impressió de ser part d'alguna cosa viva, en moviment: l'activitat d'altres persones estimula la teva, i la teva estimula la d'altres persones. I a més a més, per descomptat, la trobada amb altres autors és una ocasió enormement important per entendre com es fan les coses en altres contextos lingüístics i culturals, en altres sistemes teatrals, amb altres mitjans: tot això es

transforma en oportunitat, augmenta la teva perspectiva de la realitat teatral. Es produeix una confrontació sobre temes dramàtics, sobre aspectes de contingut i aspectes formals, per descomptat; però també sobre aspectes productius i organitzatius. La comprensió de com funciona el teatre francès, alemany, anglosaxó o lituà et porta a reflexionar sobre com millorar el sistema en què estàs operant tu. I a descobrir nous autors que faràs descobrir a casa teva. En el nostre grup de l'any 2009 hi havia Frédéric Sonntag, Anne Habermehl, Agösto Silveira, Catherine Grosvenor, Juan Menchero i Jordi Oriol, per exemple, autors amb els quals, successivament, s'ha desenvolupat una relació intel·lectual i de treball que ha portat a intercanvis de textos, invitacions i noves trobades. En Frédéric, per exemple, va ser fonamental per fer conèixer els meus textos a França i, al meu torn, vaig ajudar a difondre els seus a Itàlia; el mateix vaig fer amb els de l'Anne. Així doncs, també cal tenir en compte aquest aspecte: el taller internacional actua més enllà de la setmana en què té lloc. Pot ser un punt de partida, i pot ser-ho només si es crea una sòlida relació no només professional, sinó també humana.

A Europa hi ha dotzenes de trobades d'aquesta mena organitzades per desenes de teatres, però no totes tenen lloc en un Obrador d'estiu i no totes estan coordinades per Simon Stephens. Això és bàsicament el que fa la diferència.

Mots clau: Davide Carnevali, italià (teatre), Obrador d'Estiu, Simon Stephens

Entrada anterior

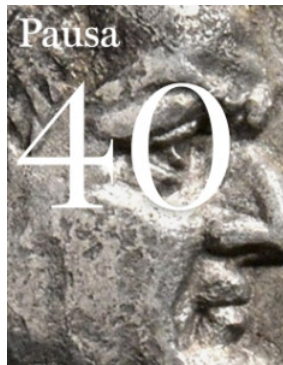
El teatre és una cartografia del comportament humà

Entrada posterior

Una cançó punk

Últims números

[Veure'ls tots](#)

(Pausa.)

[Textos legals](#)

[Política de cookies](#)

© 2020 revista pausa. Tots els drets reservats

[Qui som](#)

Enllaços d'interès

**Diputació
Barcelona**

Institut del Teatre

Contacte:
pausa@salabeckett.cat